

REGÉLO.

Pesten csütörtökön october 1^{én} 1840.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. horitéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' koldusnő.

(Eredeti novella.)

I.

Legyen bár még olly nehéz a' fájdalom, látszassék bár végnélkülinek az életölő keserűség: némi enyh, némi üdítő vigasztalás ömöl kebleinkre, ha van, kinek előrebeghetjük panaszos jajainkat; ha van, ki részvevő kegyére méltatva lesújtott embertársát, szelid karokkal ölel-ki szenvedésink örvényéből, sajtó sebeinkre biztatása által írt, könnyebbülést nyújtandó. De ha mind a' mellett, hogy pálya-nemtőlntől nem a' legkedvezőbb lét-körülményekbe helyezteténk, egy baráti, egy szeretve ápoló kebel sem deríti viszályoktól levertt kedélyünket; ha mind, mit vigasztalásnak nevezünk, futja, kikerüli inség-átkozta sorsunkat; 's ha az, kitől földi boldogságunk legmagasb fokozatára emeltethetnénk, konok szilárdsággal veti-meg legtisztább vonzalmunkat: ugy halál az élet, szívmaresó kigyó éveink sokasbulása, 's a' világ, mellyben létezünk, rideg sirverem, mellynek lakóját undok férgek emészti!

* * *

Szokatlanul csendes vala az éj, 's a' város utszáin mély csend nyugvék; mert a' magas épületekre ábrándfényt ömlesztő hold feltűnése megszünteté az éber nép tolongásait 's a' nappali zajt, édes álmodat varázsolva a' lankadt szempillákra. Csak néhol lehete még elhaló mécseseket, éjfél közeledése jeleül, a' ház-ablakokban szemlélni, 's néhány siető egyének léptei viszhangzottak a' térek kövzetéről.

Andalító zongora-hangok szakaszták-meg a' város egyik tágashatérén melázó csendet; a' folytonos hallgatagság 's azon meglepő komoly nyugalom, melly az éj nagyszerűségét emeli, különös hatást gyakorolhatának a' zene netaláni hallgatójára. — 'S mindig kellesmesb hangok tölték el a' diszes ház csarnokát, mellynek oszlopzatos erkély-körzött homlokzatáról pazarfény sugárzott.

De nem lesz tán érdektelen azon elvonultt ifjúról szólni, ki, mint látszik, észrevétlenül kíván maradni a' vizsga szemek többnyire tulzó bírálatától. — Szőke hajfürtai gondatlanul árnyékolák halvány, szenvedés - dulta arczvonalaít; nagy kék szemeiből mély, igen mély fájdalom mutatkozik, 's míg karjait összefonva érzéktelennek tetsző szobor-merevségben támaszkodott a' ház alatti oszlop-talapzat egyikéhez, gondolatai egy boldogabb hazában látszottak kalandozni. Első tekintetre tán egy kicsapongó, nemtelen szenvedély-hősnek itélnők őt, ki éjeket viraszt-át, nappali gáztettekre szántt idejét éji órákkal hosszabbítandó: azonban ha érdekes halványsága 's azonszelidség-jellemzett arcz ötlik szemeinkbe, melly igénytelen külsejével főleg mai világunkban csekély, vagy éppen semmi hatással sem bír: igen valósulni látjuk azon mondatot, mi szerint arczról nem mindig kell itélnünk. — Így állt ő kesergve, vagy ha úgy vesszük, siránkozva is; mert hiszen siránkozni nem csak könnyűkkel lehet; siránkozni lehet szivben is, 's ez leverőbb az előbbinél.

'S a' zene mindig edesebben hangzott andalító nő-ének kíséretében, míg végre elcsöndesedék.

Az ifjú feleszmélt; tekintete azon ablakra tapadt, mellynek redőnyei az ének-kisért zene után lebecsátódtak; bús sohaj kelt ajkai alól, szemei könnyűkben usztak.

,Iduna!' — rebegé magában elfogultt, zokogó hangon; — elhagyá előbbi állását és távozott.

II.

Jenő szegény szülektől származék; még gyermeksege első éveiben veszté-el őket, 's elhagyatott árva lön. Így kisedségétől óta idegenek kegyelméből tengődék. — A' felserdültt gyermek lángeszű ifjává alakult; fogékony elméje, több anyagi nehézség daczára, nehány év alatt kiemelődék, 's azon iránynak, mellyet boldogultt atyjától szellemi tekintetben gyermeki felfogásához szabott minőségben öröklött, fáradhatlan követőjévé szentelé magát. Jenő egy volt azon ifjak közül, kiket nem dicséret, nem anyagi boldogság utáni sovárgás serkent, ösztönöz a' tanulmányok megkedvelésére; ipara egyedüli forrásai atyjának mélyen szivébe vésett intései 's önszemélye napontai tökélyesbitése valónak. A' legkorlátoltabb szigor, mi életmódját rendezé, őt majdnem különcznek alkotá a' könnyelmű gondolók előtt, és bár ember társai iránt viselt bizalmában gyakran megcsalódék, mindenkihez egyenlő nyíltszívűséggel viselteték. — Iskolai tanulmányait jeles előmenettel bevégezve, egy dús kereskedőnek 16. évű fíja mellé jutott nevelőként, 's a' reményteljes csemete olly kitünőleg gyarapult ismereteiben, mintha varázshatalomtól segítették. — Jenő boldog volt, mert állomása megfelelt terv- vágyainak. De

hol azon boldogság, melly örökre megtartaná édességét?! hiszen maga az ég is gyakran elkomorul, viharzó fellegeiből villámnyilat szórandó.

Bátran megvallhatjuk, hogy a' szerelem az, mi életünkben a' legnagyobb változások okozója; üdvet alkot ő, hol előbb tán kínzó gyötrellem mardosá a' vizsály-görbitett kebelt; de nem gyéren, sőt igen gyakran poklot sötétít legderültebb egünk boltozatára!

Négy évig vala már Jenő nevelői helyzetében, 's mi sem háborítá csendes, mondhatni, elvonult életmódját. Azonban kolostori neveltetéséből, hova anyja halála után viteték, megérkezett Iduna, a' kereskedőnek 18. évű leánya. Szende magaviselete 's a' nyájas leereszkedés, mi Iduna valóját jellemzé, majd nem angyal ártatlanságával párosulva, őt többnek mutatak földi lénynél. Arczait szüzi szemérem pirosítá, 's barna éjsötét szemeit hollófürtök folyák körül, míg magas homlokán lelki éberség honolt. — Jenő látá őt, 's első megpillantásától el lön varázsolvá. Ő szeretett, és szerelmét magába zárá; mert barátja soha sem volt, kivel titkai rokonulhatának.

O! mi édes lehet — gondolá sokszor — egy baráti keblen nyugodni, ha részvevő hévvel osztja-meg velünk örömeit, keserve nagyságát, 's mi viszonzozhatjuk érzelmeink nyilvánítását! — De ő szegény volt; 's egy árva, elhagyatott szegénynek örülnie kell, ha embertársai csak szánakozó tekintetre is méltatják személyét!

Azonban alig mult-el néhány hónap, 's Iduna egészen megváltozék. Visszatartó fesz 's lenező egykedvűség bélyegzék szóváltásait, tetteit. Ő felfuvalkodni kezdett atyja számlálhatlan kincseiben; elvonult magányát folytonos társasági látogatások válták-fel, 's öltözeteiben tulzott pipere uralkodott.

Jenő bár mindezeknek szemtanúja vala, az imádott leányt szívéből ki nem zárhatá; remegő félelem tartá őt vissza szerelmemegvallásától, és szerénysége kötve tartá érzelmeinek szavakbani kitörését. Végre nem fékezheté indulatát, 's elhatározá szerelmét felfedezni.

Magánosan ült szobájában Iduna; selymhaja simulva ömlött hófehér vállaira; feje jobb karára támasztva kezében nyugodott, 's míg szemeire boldogító szendernehezült, ajkai mosolyba vegyültek. Olly szép, ígéző volt így ő, mint maga a' szelidség. — Jenő remegve lépett-be a' félig nyílt ajtón; az alvó leány felé közeledék, 's leirhatlan keceit bámuló szemeivel látszott elnyelni. Azután a' könyvbe tekintett, melly az alvó szép előtt feltárva hevert.

„Himfi szerelmei?! — mondá magában, mi alatt egy észme vilant keresztül agyán; rajzont vön - ki tárczájából; nevét a' könyv mellett fekvő jegypapirosra ír, 's e' sorok lapjához alkalmazá:

a

Hívség, mely oly erősen áll,
 Mint a' zajos tengerben
 Soha meg nem rendültt köszál,
 (Nincs oly hívség ezekben!)

Mellyet meg nem háboríthat
 Semmi gonosz szorgalom,
 Soha meg nem tántoríthat
 Semmi erő 's hatalom: —

Illyen szírtes, érczes hívség,
 Mellyen épült 's lobogva ég
 Szűz szerelme szívemnek,
 Idvéssége létemnek.

Csendesen, mint orzó, lopódzék - ki a' szobából, 's vidámbb
 vala, mint egyébkor.

Lesz tán, ki kárhoztatni fogja őt szerfeletti bátorságaért; lesz,
 ki illedelem - sértőnek nézendi vallomását. O a' szerelem vak, hol
 mások tán legjobban látnak; legélesb látó ott, hol egyebeknek ká-
 bitó sötétség üli szempilláit!

Másnap az ősz kereskedő hívá Jenőt magához; komor szavak-
 kal nyilvánítá leánya haragját, ki őt még tegnap elárulá; 's érté-
 sére adta, miszerint házából kénytelen őt elutasítani.

„Vegye ön e' kis erszényt évi díjján kívül hálám jeleül — mon-
 dá végre az ősz apa, mialatt a' nem kis pénz - öszveget a' villám-
 sújtottként levertt ifjú kezeibe nyomá — Idunám kívánja rögtöni el-
 bocsáttatását. Ön tudhatja, milly megsértettnek érzi magát sokszor
 csak néhány szóért is a' női gyöngédség. E' csekély pénz fedezendi
 új állomást nyerhető idejeig költségeit; egyébiránt ez után is gon-
 dom leend önre.“

Szóllt, 's a' mellékszobába ment.

„Tehát ő kívánja“ — rebegé Jenő tompa, fájdalmas hangon;
 idegeit jéghidegség merevité, tagjai remegtek. Azután szobájába
 vánszorgott, összeszedé butorait; érzékeny bucsút vön tanítványától,
 ki most már kiművelt szellemével áll előttünk, és atyjától, megkö-
 szönve iránta mutatott bizalmait, jóságát. — Végre Idunához aka-
 ra menni, bocsánatért esdeklendő. Iduna őt nem bocsátá maga elé-
 be; hidegen utasítá vissza a' bejelentő komornát azon büszke mon-
 dattal, hogy már magában megbocsátott szemtelenségeért.

Jenő szégyen és szeméremtől üzetve hagyá - el előbbi lakát, 's
 mig tán más helyre jutand, egy közeli vendéglőbe viteté butorait.

Gyakran bolygott esti órákban, midőn Iduna zongoránál halla-
 tá énekét, a' kereskedő laka körül. — Illy helyzetben láttuk őt a'
 fennebbi jelenetben is.

Jenő naponként hervadott, hasonló azon virághoz, mely a' nap éltető melegéről fagy-lepett sivatagra helyeztetik-át; ő szerelméde-
néből, mit tán hevülő keblében ápola, egy jég szívűtől nem érdem-
lett kárhozatába taszittaték!

(Vége következik.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Pápa. — Ugodi fürdő.

(K. Velsz és Tümar A. közleményeiből.)

Pápa Veszprém v. szebb városa. Nevezetes itt a' ritka szép-
ségű katolikus templom; a' magyar hitűek kollegiuma. — Polgárai
különösen kitüntetik magukat a' vendég-szeretettel, kik között a'
ritka jelességű Tarczy Lajos elsőbbséget érdemel. — Ez tanult vándor-
t, ha bár ismeretlent, a' hódolás vegyes szivességével fogadni.
— Ez vala képes szün-óráit, a' tőle most először látottnak kedve-
ért, az ott létező muzeum sokféle műszereinek mutogatására 's fejte-
getésre fordítani. — Pápától egy és $\frac{1}{4}$ órányi távolságra fekszik
hasonlag Veszprém megyében a' fürdő, e' vasas savanyokkal disz-
lő gyógyhely. Délről három óra-negyed választja a' bakonybéli apát-
ságtól, 2 mértföld Marczaltő helységtől 's 5 mföld a' híres csor-
nai prépostságtól. — Ugod forrásait nem rég ismerik 's használják;
de ez valódi becsének méltánylatára úgy szóllván nem is tartozik.
Érdekes mindazáltal tudni, hogy a' pápai gr. Esterházi Ugodnak,
mint gyógyhelynek, virágoztatására 's diszítésére igen sokat mun-
kál; mert ő egy saját fürdőhelyi orvost, sebészt 's egy a' szükség-
nek megfelelő felügyelő személységet, mely részvényesekből áll,
alkalmazott, 's az ide vezető utakat is javíttatni rendelé. — Azon
élénk gond is, melyet a' gróf Ugod diszére különösen az újabb
időkben fordított, szint' ugy dicséretre méltó, valamint azon csüg-
gedetlen buzgóság, melylyel a' fürdő részvényesei részint javítaso-
kat eszközteni, részint ujdonságokat alkotni, 's így azt nevezetes-
sé tenni törekesznek.

Ugodnak jelenleg 2 forrása van, 's a' gyógyhely közepén bu-
zognak-fel. Egyik — a' fő - ivókut — csak ivásul szolgál. Vize rend-
kívül bőséges; hathatós vegyrészei, több uj 's tökéletes fejtegetés
szerint, tiszta szénsav, szénsavas mész, kénsavas szikso, 's némi
kevés szénsavas vas-oxydulbul állnak. — A' második forrás, mely-
nek vize nagy bőségben buzog-fel, 's az előbbi nevezett forrástól
mineműségére miben sem különbözik, a' meleg és hideg fürdők
töltésére szolgál.

Az imént mondottak szerint Ugod a' szelid vastartalmú savanyok osztályába tartozik; tanúsítja ezt a' betegeken tett tapasztalás, kik évenként (fájdalom eddig csak a' közelfekvő helységekből) ide özönlenek. Haemorrhoidák, 's ettől föltételezett bajak, dugulások, váltóláz 's egyéb betegségek után sápadtság és görvély a' leggyakoribb kórnekem, mellyek itt enyhülést 's nem ritkán orvoslást nyernek.

Ugodra Pápáról gyalog menni is kellemes; mindazáltal sokkal mulatságosabb négyesben két óra-negyed alatt kirándulni, 's ott a' vidék szépségén, vendégek vigságán szemeit legettelve gyönyörködni: de különös benyomást okoz a' többszöri tánczvigalom, honét az „emlék Ugodra (keringő)“ vette nevét, 's az enyelgésre alkalmat nyújtó kéjtéljes szép sétahelyek. — Így Ugod az egész környületre nézve is biztosan számos látogatókra érdemes.

Egyedül kívánható, hogy honunknak itt gyakrabban megjelenő hölgyei Ugod vendégeihez nagyobb szíveséggel 's nyájassággal viseltetnének; mert közös panasz, hogy a' távulról jött ismeretlen unalommal tölti óráit a' nőknek visszavonultságuk miatt. Csak a' „Suffer“ név alatt ismerteket említem, kiket gyalolni felesleges nem leend, hogy Ugod számos látogatóknak örüljön.

S... II Endre.

INNEPLÉS.

A' Rubens-ünnepek nagy számú látni vágyó sokaságot gyűjtének Antverpbe. Nyárutó 19-kén voltak a' hajózási játékok a' Scheldén, és a' halászviadal a' bassineken. A' bengali tüzzel világított főegyház tornya legkellemesebb meglepetést szült. Ezen előre nem sejtett kivilágítás csak a' velenzei ünnep próbájaul szolgált, melly 22-kén mindent, mi képzelhető, pompára és fényre felülmult. — 20-ikán a' nagy óriás-menet történt. A' nagy czethalat delőnek követték, az óriás hajó, 's végre Rubens diadalive, melly valóban az innep disze volt. A' hajót képezett diszkocsi, mellynek rajzát maga Rubens adá, csudálatosan van összeállítva. A' Rubens-szobor e' napon tétetett talapzatára.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Ritka gyöngy. A' nem régen elhalt igen dús görög kereskedő Zosima többi különféle nevezetes kincsein kívül birt egy gömb idomú szép gyönggyel, melly a' legritkább kagyló-termények egyike vala. Mit e' kereskedőnek gyöngye iránti szeretetéről beszélnek, majdnem regényes. Ő szorgalmasan őrzé azt, mint király koronáját, és féltékenyen dugá-el a' világ elől. Egy kis arany, bársonnal bélelt tokot készíttetett, melly ismét egy gyöngyházzal kirakott 's ébenfából készült szekrényben tartaték, 's ez írószobájának egy titkos osztályába záratt. Csak igen gyéren bírhatták reá, hogy e' gyöngyöt idegenekkel megismertesse, 's ezt mindig bizonyos ünnepélyes

szertartások között tette; t. i. egy hófehér atlasz-szőnyeg terítettett az asztalra, erre hagyá gördülni gyöngyét. Ez tökéletes gömbidomú, mely sajáttság a gyöngyöknél legnagyobb ritkaság; csilláma szeplőtlen, mint napfény; azért reszketve mozga, és mindig ingott kényeső-osepként. Mindenkinek szabadságában áll a szem- vagy nagyító üveggel megtekinteni, de még sem meré senki is kézzel érinteni. Utóbbi időkben mondatik, hogy gazdája minden estén lefekete előtt, figyelemből szájába vevé, 's napköztt soha tőle nem távozott. Halála után e gyöngy a' csári kincstár tulajdona lett, 's ideiglen egész világ láttára az orosz csáznő fején tündökölt.

Vörös tej. Ha a' teheneket pirosítóval (*Rubinia tinctoria*) étetjük, nem csak a' tej, mely a' vajra is terjed, hanem a' tehén esontjai is vörösek lesznek. Mindezt régibb időkben boszorkányságnak és megbűvölésnek tartották; de most e' bal hiedelemtől már nemcsak elszóktak, hanem ujjolag azon észrevételt tették, hogy a' vörös tej nem mindig ártalmas növény-táplának következménye, mert emlő-megsebesítéstől is eredhet, mi a' bogarak szurásától veszi eredetét, 's mi által a' tehén valódi vére tejjel vegyül.

Jó tanács. Angol lapok a' köszvény ellen következő gyógymódot ajánlanak; melyet azért közlünk, mivel a' próba nem költséges, 's káros következményü sem lehet. Rheumaticai esetekben — mondják — a' fájós részt lefekvés előtt olly vízben kell fürösztöni, mellyben éppen burgonya főtt. Jövő reggel, ha nem egészen, legalább némileg, könnyítve lesz a' fájdalom. Állítják, hogy több személy, ki ez egyszerű módot használá, a' legmakacsabb köszvénytől teljesen megszabadult.

KÜLÖNFÉLE.

Anyja elleni vétkesnek büntetése. — Egy kézmives unokáját börtönbe téteté, mivel anyjával illetlenül bánt. Egyedüli nézete volt őt néhány óráig zár alatt tartatni. Midőn V-ik Sixtus pápa emberei által a' nagybátya rendeletéről értesítették, a' tömlőcztartónak az ifjú elbocsáttatását tilalmazá. A' nagybátya e' rendeletet csudálván a' pápához ment, őt az okról meggyőzendő, melly őt unokája bezáratására indítá. — Miután V. Sixtus őt kihallgatá, így válaszolt: „őn unokáját zár alá tétette, mivel anyját megbecstelenité; ez elégséges egy nagybátyától, de igen csekély büntetés reám, mint kormányzóra nézve, ki igaztalanságot nem tűrhet. Akarom, hogy a' dolgot megvizsgáltsassék.“ Meglön, 's gályára ítéltetett az ifjú.

Kedvencz mutatványok. Bajor országban, Oberammer megyében, a' kir. trónörökös Miksa jelenlétében egykor több kedvencz mutatványok adtak, mellyeken számos müncheni fő rendű vendégek valának jelen. A' bajor országi hírnök mondja, hogy a' játék minden várakozást felülmult. A' plastikai mutatványok az ő frigyi események után, mellyek jóslói következményül mindig az új frigyi eseményeket előzék-meg, a' rajzban teljesen fenntaláltattak, a' nagyobb csoportozatokban meglepők, 's olly szemfényvesztők valának, hogy a' nem tudó a' gyakran soká tartott mutatványoknál a' személyítőket viaszból készültteknek tarthatá. Kivált a' természet utánzásában méltóság-teljes, gyöngéd, 's a' tárgy szentségéhez alkalmazott bánással képeztek a' kereszt-felmagasztaltatás, üdvöztönk halála, kereszttróli levétetése, és sirba takaríttatása. Minden érzék felingerelteték, 's gyakran könyekig lágyultak a' nézők.

Ritka nagylelkűség. — Parisban nem rég a' déli órákban egy tisztességes ruházatú férfit leheté szaladva látni a' tivoli-uton. Három ember gyors

san követé őt e' kiáltozással: „fogjátok-meg a' tolvajt!” — Az üldöztetett egy szép fogadóba rohant, 's felsiet a' lépcsőken. Egy percz alatt a' házi szolgaság összetódult, bezárá a' kaput, 's a' menekültnek nyomozásához fogott. E' közben a' szökevény egy idegennek szobájába nyomult, kit a' váratlan vendég jelenése nem kevésbé lepett-meg. „Szabaditsan-meg uram! — szóló a' belépő — én semmi rosszat nem tevék.” — De a' kiáltás: „tolvaj! tolvaj!” ugyan azon időben füléhez hatott, 's az idegen a' szerencsétlent nyakon ragadá, őt üldözőinek átadandó, midőn ezek a' szobába lépve magukat a' változói törvényszék küldöttjeiknek nyilváníták, 's a' kiáltást csel fogásnak mondák, hogy a' futamlót könnyebben kezeik közé kerithessék. — „Ez esetben — szóló az idegen — rosszul tevétek; 's így ne mondassék, hogy egy kézre játszám veletek. Mint tolvaj e' férfi itt mitsem remélhetett, mint szerencsétlen adós biztos menedéket találjon. Mennyi adóssága?” — A' törvényszolga egy iratot mutata elő. Az idegen rajz-önt vön-ki tárczájából; néhány számot jegyzett-fel, azután egy tekeres aranyat hozott elő, 's a' remegőnek tartozását lefizeté, ki örökös hálát-rebegve sirva hagyá-el a' teremtet.

Jól megfizetett embertelenség. Seguin a' börgyárnok 's gyors-cserezés feltalálója, a' zendülési had alatt, midőn a' sarukat a' francia hadseregnek szállítá, iszonyú vagyont szerze. Midőn a' rémletes catastrophe után a' csend és rend ismét helyre állott, feltűnő pompát kezdett űzni, mi által Parisban nagy tekintetbe jutott, hol XVI. Lajos időkorá óta nem történt, hogy valaki, mint Seguin tevé, hat angol lovat fogatott volna kocsija elébe. Buonaparténak, ki éppen ekkor consul lett, ez nem tetszett; mindazáltal törvény nem volt, mely a' republica polgárától a' hat lóvali kocsizást eltiltaná. Egy napon az első consul vadászaton volt. Elvétésből udvari kocsijai nem valának kéznél, midőn haza akart indulni. Kísérőinek egyike azonban megemlékezők, hogy Seguin falusi birtoka éppen közel van, 's így oda sietett, őt lovaiért Buonaparte számára megkérni. Seguin ezt töle megtagadá 's egészen vakmerőn így szólt: „én lovaimat gyönyörködésemül tartom, és csak magam számára.” — Az első consul e' hirre igen haragos lön, 's kérdé, vajjon ugyan azon Seguin-e ez? ki a' seregnek ama czipőbört szállítá. — E' kérdés ige-nelve lön, 's ő parancsolá, hogy azonnal küldöttség gyűlje össze a' hadi szám-adások után látandó, mely után a' czipő-szállításokról 's az érettük lefizetett összegekről járó tudósítás előterjesztessék. E' biztosság tudósítása következtében Seguinnek hírül adatott, mi szerint töle a' republicának két milliónyi frankja van követelendő, melyet ő azonnal lefizessen. Seguin vonakodott az összeg lefizetésétől, 's ennek okáért a' pelagiei fogságha hozatott. Minthogy francia törvények szerint a' hitelező adósát, nem fizetés esetében őt évi fogságra vitetheti, melyben azonban eltartásáról gondoskodnia kell, ha adósa kívánja; Seguin S. Pelagieban sok szobát bérlett, nagy vendég koszorúval dicsekvék, 's uriasan élt. De alig mult-el hat hónap, már észre-ve, hogy a' fogság, ámbár legjobb életet éljen is benne, mindig alkalmatlan; 's így a' követelt két millió frankot lefizeté, és azonnal ismét szabad lön.

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi³ betűivel, angol vas-sajtón
uri utsza 453.